

613 – وَعَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: «مِنْ حَيْرٍ مَعَاشِ النَّاسِ لَهُمْ: رَجُلٌ مُّسِكُّ عِنَانَ فَرَسِهِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، يَطِيرُ عَلَى مَتْنِهِ، كُلَّمَا سَمِعَ هَيْعَةً أَوْ فَرْعَةً، طَارَ عَلَيْهِ يَبْتَغِي الْقَتْلَ، وَالْمُؤْتَ مَظَانَهُ، أَوْ رَجُلٌ فِي عُنْيَمَةٍ فِي رَأْسِ شَعْفَةٍ مِنْ هَذِهِ الشَّعْفَةِ، أَوْ بَطْنٌ وَادٍ مِنْ هَذِهِ الْأَوْدِيَةِ، يُقِيمُ الصَّلَاةَ وَيُؤْتِي الزَّكَاةَ، وَيَعْبُدُ رَبَّهُ حَتَّى يَأْتِيهِ الْيَقِينُ، لَيْسَ مِنَ النَّاسِ إِلَّا فِي حَيْرٍ». رَوَاهُ مُسْلِمٌ .[1889]

«يَطِيرُ» أَيْ يُسْنُعُ، «وَمَتْنُهُ»: ظَهُورُهُ، «وَاهِيَّةُ»: الصَّوْتُ لِلْحَرْبِ، «وَالْفَرْعَةُ»: نَحْوَهُ. وَ «مَظَانُ الشَّيْءِ»: الْمَوَاضِعُ الَّتِي يُظَانُ وُجُودُهُ فِيهَا، «وَالْعُنْيَمَةُ» يُضَمِّنُ الْعَيْنَ: تَصْغِيرُ الْغَنَمِ، «الشَّعْفَةُ» يُفْتَحِ الشَّيْنِ وَالْعَيْنِ: وَهِيَ أَعْلَى الْجَبَلِ.

613. Яна у кишидан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам шундай дедилар: «Одамлар учун энг яхши ҳаёт - Аллоҳ йўлида отининг тизгинидан тутган кишининг унинг устида елдек учиб, ҳар қачон ҳайқириқ ё чақириқни эшитса, учиб бориб, ғазот ва ўлимни айни жойидан излашидир. Ёхуд мана бу тоғлардан бирининг чўққисида ёки мана бу водийлардан бирининг бағрида қўй-қўзи боқиб юрган кишининг ўлим келгунича намозини тўқис адо этиши, закотини бериши, Робига ибодат қилиши ҳамда одамлар билан фақат яхшиликда бирга бўлишидир».

Ином Муслим ривояти.

Шарҳ: Бу ҳадисда Аллоҳнинг динини ривожи учун жидду-жаҳд қилиб, бор куч ва имкониятни ишга солиш ҳамда одамларга ёмонлиги етиб қолишидан ўзини тийиб, қир-адирларга чиқиб, ибодатларини қойилмақом ҳолда амалга ошириш фазилати ҳақида тўхталиб ўтилди.

Манба: hadis.islom.uz

